

Baunehøj Efterskole

Væksthuset

**Nr. 64
Marts
2015**

Udgivet af Skolekredsen

Væksthuset nr. 64.

Indholdsfortegnelse:

- 2.. Indholdsfortegnelse.
- 3.. Ulriks Klumme—Omar på efterskole
- 5.. Nyt fra Skolekredsen—Generalforsamling
- 6.. Uddrag af formandens beretning
- 8.. Sket på Baunehøj— Juleprædiken
13. Sket på Baunehøj—Teateruge—anmeldelse
14. Skolens ansigter—Kender du Frederik?
15. Elev citater om Dansk og Musik på Baunehøj.
16. Opslagstavlen.

Dette nummer af Væksthuset dækker perioden fra December 2014—Marts 2015.

FORSIDE BILLEDET viser den nye Skolekredsbestyrelse efter Generalforsamlingen. Læs mere på side 5-7.

Kontakt os:

Redaktion:
Lisa Seehuusen
skolekredsen@baunehoej.dk

Væksthuset nr. 65 forventes at udkomme i juni 2015.

Vi modtager gerne ros og ris og især indlæg til bladet! Men max 2100 tegn!

Stof til næste nummer evt. vedlagt billeder i jpeg, bmp eller tiff format skal være redaktionen i hænde senest den 1. juni.

Skolekredsens medlemmer og Vennekrænsens bestyrelse orienteres pr. mail, når et nyt nummer af Væksthuset kan læses på Baunehøjs hjemmeside.

Skolekredsen har egen mailadresse.

Skolekredsen@baunehoej.dk

Alle mails der sendes til denne adresse, bliver set/læst af enten formand eller kasserer.

Baunehøj Efterskole

Runegårds Allé 30
3630 Jægerspris
Tlf: 47 53 00 23
be@baunehoej.dk
www.baunehoej.dk

Vennekræsen

Formand
Joakim Strunge Møller
Amalie Skrums Alle 33,
2500 Valby
Tlf: 28 14 91 12
joakimsm@live.dk

Skolebestyrelsen:

Formand: Svend-Aage Laxager
Dalgas Have 30, 1.th
2000 Frederiksberg
Tlf: 21 24 87 38
Svend-aage@laxager.dk

Skolekredsen:

Formand:
Iben Mathiasen
Eranthisvej 11
3450 Allerød
Tlf: 20 81 75 66
Iben.mathiasen@gmail.com

Ulriks Klumme—Omar på efterskole!

Det var en tragedie og en skandale der udfoldede sig, da Omar Abdel Hamid El-Hussein den 14.-15. februar skød og dræbte Finn Nørgård ved et debatmøde og Dan Uzan foran synagogen i Krystalgade i København. En tragedie først og fremmest for de myrdede, deres familier og venner. Men også for alle dem der var mødt op til et kritisk debat-arrangement, dem der havde overvejet at møde op eller nogensinde kunne overveje at møde op til et kritisk debatmøde, ligesom at det var en tragedie for de jøder og ikke-jøder der var til bar-mitzvah den pågældende aften og for det jødiske samfund i Danmark i det hele taget. Tragedien rækker ud over de umiddelbart implicerede og berørte, fordi det rammer hvem som helst, der deltager eller overvejer at deltage i et kritisk debatmøde eller hvem som helst der deltager eller overvejer at deltage i en jødisk fest.

Ved tragedier af denne art, er solidaritet det eneste svar vi har til rådighed, som ikke fører til en eskalering af volden og det er selvfølgelig ekstremt vigtigt, at solidariteten ikke kun vises og udleveres blandt de nærmeste, men af alle og at alle samfundsgrupper toner rent flag. Derfor er det også berettiget at en gruppe unge norske muslimers fredsring om synagogen i Oslo er gået verden rundt og har sat en kæde af manifestationer af solidaritet i gang blandt muslimer i hele Europa. Og derfor var det af uendelig stor betydning at de store danske muslimske organisationer, der ellers nok er uenige om det meste, fandt sammen allerede den 15. februar og i en fælles erklæring utvetydigt fordømte mordene og bakkede op om både retten til at holde debatmøder og om den fredelige sameksistens mellem muslimer og jøder i Danmark. Og selvfølgelig skal sorgen og medfølelsen højtideligholdes med optog, koncerter og hvad der ellers har været af markeringer de seneste uger, selv om nogle har rynket på næserne og påpeget inkonsistens, dobbeltmoral og hykleri. Så meget desto mere kan denne kritik synes berettiget, når landets politikere såvel i regering som i opposition igen i bedste fald har misforstået folkestemningen og i værste fald taget den som gidsel med sine milliarddyre forslag, der mest af alt skal vise hvem der er mest "tough on crime". Dog mener jeg at solidariteten som folket, som civilsamfundet udviser, er afgørende og at denne viser en vej – ikke ud af tragedien, for denne kan ikke gøres om, men ud af skandalen, for det er skandalen, der skal rettes op på.

Skandalen er, at der findes mennesker midt i det danske samfund, som lever i en parallel verden med automatvåben, bander, kriminalitet og fuldstændigt forskruede opfattelser af sig selv og verden. Skandalen er at det åbenbart giver mere mening for disse mennesker at leve i denne skyggeverden, fremfor at melde sig ind i den verden, det fællesskab, som de burde dele med os andre. Skandalen er at vi andre er påtvunget denne paranormalitet og tilsyneladende har accepteret, at sådan er det bare.

Så længe de bare skyder hinanden, synes tankegangen at være, når vi taler om rockere, bander og voldelige politiske grupper. Det er en skandale at det har fået lov at være sådan så længe. I 1992 blev en fredelig venstrefløjsaktivist myrdet af danske nazister uden at hverken politikere eller civilsamfund rejste sig i protest. Rockerne har i årevis kørt deres eget sindssyge løb med bomber, skyderier og ikke mindst ekstremt brutale lemlestelser af heroinafhængige narkokurérer, som er kommet i banditternes kløer. Og i hvert fald siden 2008 har områder i Køben-

havn, Mjølnerparken, Blågård's Plads og Lundtoftegadekvarteret været scene for banderivaliseringer med automatvåben, drive-by-shootings og en vilje til vold som vi ikke troede muligt i det København vi ellers kender som trygt, tillidsfuldt, fredeligt og tolerant.

Nu har bandekriminaliteten taget en ideologisk drejning og noget af den energi og ildkraft, der før er blevet brugt på intern kamp bliver vendt mod "os andre". Igen kan man hævde at den ideologiske vold har eksisteret længe – bøsser og transseksuelle har for længst prøvet at råbe os andre op om den forfølgelse de oplever fra vrede unge mænd, der tændt af den hellige ild mener, at de har ret til at blande sig i andre menneskers seksualitet. Piger og kvinder

med arabisk baggrund er en anden udsat – og med udsat mener jeg her: udsat for vold og direkte undertrykkelse - gruppe som kunne have brug for solidaritet fra majoritetsdanmark.

Vejen ud af skandalen går ikke gennem mere politi og overvågning, ligesom det er en tyk ironisk understregning af det politiske establishments afstand til almindelige menneskers liv, at det tror at et udrejseforbud til Syrien kan gøre Danmark til et tryggere samfund. Det er civilsamfundet, folket, der må træde i karakter. Forenin-

gerne, skolerne – de frie såvel som de statslige, kirkerne – de frie som såvel som de statslige - af enhver slags og fra alle religiøse retninger, ungdomsklubberne, folkebibliotekerne, ungdomsuddannelserne, de politiske partier – ikke dem i toppen, men dem i berøring med det folkelige liv, højskolerne, efterskolerne. Det er os der skal træde i karakter. Vi er – og skal insistere på at være og blive bedre til at være – løsningen. For det er os, der er de væsentlige kulturbærere i det danske samfund og det er gennem os, at danskerne gennem århundreder er blevet integreret til det folk, som ofte kaldes "relativt homogent", men som jo netop først og fremmest er homogent pga. det gentagne, det ind i uendeligheden evigt gentagede menneskelige møde i civilsamfundets ovennævnte institutioner.

Jeg ved ikke hvor mange børn fra Mjølnerparken, Lundtoftegade- eller Blågård's Plads-kvartererne der allerede nu er skrevet op til en plads på en efterskole. Alligevel er ret sikker på min fornemmelse af, at det ikke er ret mange. Vi er med god ret stolte af vores skole og vores skoleform. Men vi har for længe accepteret at skoleformen af forskellige grunde har været lukket for en gruppe af befolkningen – en befolkningsgruppe som producerer alt for mange ulyksalige skæbner som Omar Abdel Hamid El-Husseins. Den bedste måde civilsamfundet kan vise sin solidaritet med de ramte af hans hadefulde og dødbringende angreb, er ved at åbne vores institutioner op – ikke bare for dialog, men for inklusion af mennesker med Omars baggrund. Jeg ved at mange gode kræfter er i gang i de pågældende belastede områder og de gør selvfølgelig det vigtigste arbejde. Men også efterskolerne bør se sig selv som en vigtig del af civilsamfundet og dermed en del af løsningen. Vi skal simpelthen have flere drenge og piger fra de belastede områder på efterskole! At dette er lettere sagt end gjort er selvfølgelig også sandt – men det må bare ikke blive en undskyldning for, fortsat, at sidde på hænderne.

Ulrik Goos Iversen

Nyt fra Skolekredsen

Skolekredsen holdt generalforsamling lørdag den 14. marts i Udsigten. 28 stemmeberettigede medlemmer var mødt op. Bent Raben blev valgt som dirigent og førte os alle sikkert igennem dagsordens punkter og dialoger. Musik-elever leverede musik til vores sange og Kok-amok en dejlige frokost bagefter. Stor tak til alle som gav en hånd med i forbindelse med afviklingen af generalforsamlingen.

Det blev og så til et par goddag'er og farvel'er:

Ud af skolekredsbestyrelsen:

Margrethe Engraf, Henrik Hove Christensen, Lisa Seehuusen

Nye ansigter i skolekredsens bestyrelse:

Christina Svendsen, Erik Bachmann

Ud af repræsentantskabet:

Bent Böhlers, Palle Holm Jensen, Anders La Cour (suppleant)

Nye ansigter i repræsentantskabet:

Lotte Tyge og Marianne Victor Hansen.

Palle Holm Jensen blev valgt som suppleant.

Skolekredsens revisor igennem mange år Bent Böhlers valgte at trække sig fra posten og i stedet blev valgt Jens Frellsen Kjems som revisor og Birgit Velin som revisorsuppleant.

Bent var ikke selv til stede på Generalforsamlingen så fra Skolekredsens bestyrelse skal der lyde en stor tak for indsatsen – ikke mindst for i rollen som fotograf. Mange af de dejlige fotos der har været bragt i Væksthuset er kommet fra Bents kamera.

Forsidebilledet på denne udgave af Væksthuset viser den nye skolekredsbestyrelse.

Fra venstre ses: Christina Svendsen (nyvalgt), Iben Mathiasen, Erik Bachmann (nyvalgt), Lene Søndergaard. Desværre var Morten Low Hansen fraværende på dagen, så hans billede kommer separat her.

Bestyrelsen konstituerer sig ved førstkomme lejlighed og så får I en melding på, hvordan posterne i bestyrelsen er blevet fordelt.

På næste side kan I læse uddrag af formandens beretning.

Efter Generalforsamlingen blev der sat fokus på Verdens bedste danske skole. Et livgivende input og dejligt modsvar til den ellers konstante kritik og negative omtale af lærere og skoler vi alle hører og læser om i medierne. Vitaminbomben var et foredrag leveret af Casper Rongsted og Rasmus Schiellerup. Foredraget byggede på undersøgelser fra Tryk Fonden, Mandag Morgen, PIRLS, TIMSS, Ny Nordisk Skole, Danmarks statistik, Eurostat, UNESCO. Mange af undersøgelserne kendte vi ikke til på forhånd – men check selv www.verdensbedstedanskeskole.dk og få adgang til de videnskabelige fakta om alt det, der virker i skolen i dag.

Lisa Seehuusen

Uddrag af formandens beretning

Kære medlemmer,

Året er stort set forløbet som det plejer, med de obligatoriske arrangementer, hvor skolekredsen stiller op med hjælpende hænder

Skoleafslutning og skolestart. Dejligt, at Baunehøj stadig kan tiltrække nye elever i rigt mål. En dag med høj blå himmel, frisk vind røde roser til alle og flaget hejst. Til august skal vi have flere fra skolekredsen, som kan brygge en god kaffe og tage sig af de praktiske ting i køkkenet.

I Ulriks velkomsttale var et af emnerne sex og død. Det fik Ulrik mange gode kommentarer på til den årlige tilbagevendende Tour de baunehøj. Flere af forældrene havde skrevet fine digte om, sex og sex i forskellige aldre i forhold til hvor vi er i livet. Godt at få gode grin sammen.

Jeg vil godt takke alle de frivillige hænder der denne aften møder op og hjælper Skolekredsen med at få det hele til at køre.

Til åbent hus arrangementet - Efterskolernes dag i september fortalte vi interesserede om Baunehøj, om at være forældre til en elev på Baunehøj og hvorfor Baunehøj er et fantastisk tilbud til ens børn.

Dette blev en succes og vi gentager den til det kommende åbent hus til september. Ved juletid kom den gode Årskrønne. Sætternisse havde dog pillet lidt ved årstallet., men at synke ned i en god stol, sammen med en varm kop kaffe og lade tankerne flyve mod Baunehøj, men også videre op og ud i Grundtvigs store og dog jordnære tanker, er altid en fornøjelse. Vi takker for samarbejdet omkring dette årsværk.

I 2014 har der været to arbejdsdage. En i foråret, hvor der virkelig blev knoklet igennem med Baunegården. En fin brolægning opstod på få timer. Virkelig teamwork fra mange flittige hænder. Jan styrede med sikker hånd urtehaven og Lasse styrede brolæggerholdet samt bygge bænkeholdet.

I oktober var der atter arbejdsdag. En rigtig regnvejrsdag. Alligevel mødte mange flittige hænder op og hjalp med at sætte en masse nye frugttræer, ordne i urtehaven, sætte rigtig mange hvidløg, fælde træer og rydde rundt om søen. Det pynter altid på Baunehøj, hver gang der har været en arbejdsdag.

I juni er der Grundlovsmøde, sommermøde og Jubilæumsarrangement. Skolen klarer selv på

bedste vis langt de fleste opgaver. Det er dog vigtigt at skolekredsen er repræsenteret, idet jubilæumsarrangement er et Skolekreds arrangement og vi her kan skabe kontakter til tidligere elever, som kunne være interesserede i at melde sig ind i skolekredsen.

Væksthuset udkom atter med stor kvalitet og regelmæssighed. Lisa har gjort et stort stykke arbejdet med at udgive Væksthuset. Væksthuset fremtid er, at udkomme tre gange om året.

Uddrag af formandens beretning

Henrik vores brave kasserer kæmpede videre med NETS/PBS, heltemodigt og vedholdende.

Udfordringerne omkring AML-regler, CVR krav og Nets gør, at posten som traditionel kasserer for foreningens konti, ikke længere står mål med indsatsen. Der skal bruges al for meget tid i dagstimerne på at få tingene på plads. Selvom der har været arbejdet på overdragelse af fuldmagter, konti mv. siden GF sidste år er der endnu ikke kommet hul igennem.

Efter aftale overtager skolens kontor de administrative opgaver efter GF. Det betyder at skolekredsens nuværende konti i Danske Bank tømmes og overføres til konti, som styres af skolen. Derudover skal medlemslisterne printes ud af Nets system og opkrævningen indlægges i skolens eget system. Herefter vil aftalen med Nets blive opsagt og øvrige konti nedlagt/lukket. En stor tak til Lene og kontoret for at gøre denne løsning mulig.

I det forgangne år har skolekredsen deltaget i en del af skolebestyrelsens møder. Det er altid spændende at høre om de tanker og beslutninger der gøres i denne kreds.

Selvfølgelig uden stemmeret, mest som observatør, men også med plads til at orientere om hvad der sker hos os i Skolekredsen. Det giver et meget godt indblik i hvad der foregår.

Skolekredsen har fået deres egen mailadresse på Skolens hjemmeside. Alle mails kommer forbi formanden og kasserer. Det fungerer problemfrit og effektivt.

Det er tanken at kontingent opkrævningen ændres til at blive foretaget 1 gang om året ved årsskiftet – i stedet for løbende hen over året som i dag.

Det er glædeligt at der er adskillige deltagere i dag, der har elev der starter til sommer. Velkommen til Banehøj.

Til slut:

Jeg vil gerne sige tak for mit første år på Banehøj i skolekredsbestyrelsen.

Det er altid dejligt at komme herop til et sted med frisk luft og gode mennesker, store tanker gode oplevelser og lidt mere tid, end vi andre har i hverdagen..

Tak for Jeres opmærksomhed.

Iben Mathiasen, Formand

Sket på Baunehøj—Juleprædiken

Nedenfor er gengivet Frederik Brinth Christiansens levende og nærværende juleprædiken i Skovens Kirke, Kulhuse i december 2014. Nyd den—den handler om meget mere end jul og kan derfor godt læses i marts.

Og det skete i de dage...

Når vi hører juleevangeliet i dag vækker det sikkert noget i dig. "Og det skete i de dage..." er måske en af de mest kendte fraser i bibelen. Så

kendt at MC Einer endda har brugt det i en rap. Måske vækker det genkendelighed hos dig? Måske vækker det julestemningen? Eller måske vækker det en utålmodighed? For at komme hjem til julemiddagen, gaverne og hyggen.

Hos mig vækker det ro. På Juleaftensdag, når vi sad i kirken på det her tidspunkt – i hvert fald da vi var lidt ældre – følte jeg ro. Forinden havde der nemlig været en halv til en hel time af en ukontrollabelt kaos. Det var min opgave, som den ældste at få mig og mine søskende ud af døren og hen til kirken, ind på en kirkebænk og ro på gemytterne. I den opgave var der

mange farer der lå og lurede. Juleslik, Disneys juleshow, det sidste afsnit af julekalenderen, julegaveindpakning, Lego og almindeligt skrig og skrål var alle barrierer der skulle overvindes inden vi kunne sidde her og høre "og det skete i de dage".

Grunden til at det var mig der skulle gøre det, var at det var min mor der stod her – eller der (peg på prædikestolen) og det var min far der sad der (peg på orglet). Dog ikke i den samme kirke. Mine forældre var på arbejde juleaften og havde 2-3 gustjenester hver. Af samme grund spiser vi – og det gør vi stadig – kalkun juleaften, (ligesom amerikanerne til thanksgiving) fordi den skal være i ovnen 4-5 timer ved meget lav temperatur og det passer godt til en familie der kommer sent hjem fra arbejde juleaften.

Derfor følte jeg ro, når jeg sad i kirken. Jeg havde leveret min opgave og det var lykkedes. Vi var nået frem, selvom mine brødre muligvis havde fået et par blå mærker i processen. Jeg

synes også det var hyggeligt at mange af mine klassekammerater og børn jeg kendte fra spejder var i kirken og jeg glædede mig til at snakke med dem bagefter

Jeg kan godt lide ord – og jeg tænker meget over ord. Hvordan de lyder, hvordan de smager og hvor meget de vejer. Nogle gange føler jeg også noget ved ord. Det gør jeg blandt andet i kirken, når jeg synger og når jeg selv skriver.

Som I ved, så har jeg en lille datter og når hun skal puttes om aftenen, så synger jeg godnatsang for hende. Det kan nogle gange tage lang tid, så derfor kommer jeg vidt omkring i mit aftensangs-bibliotek. Én af de sange jeg nogle gange synger er "Nu går solen sin vej". Da jeg var lille gik jeg til "juniorchor". Altså, der var jeg mindre end da jeg fulgte mine søskende til kirke. Jeg synes det var vildt sjovt. Ud over at vi sang,

Sket på Baunehøj

så legede vi også og spiste kage. Og når vi så havde leget og spist kage, så skulle vi altid synge den her aftensang inden vi gik hjem. Der følte jeg altid lidt den samme form for ro, som jeg følte juleaften i kirken. Og den følelse sidder meget dybt i mig. Når jeg synger sangen kan jeg genkalde mig følelsen af at sidde – lidt sukkerhøj af kagen og forpustet af en vild løbeleg og synge den her sang.

Nu når jeg er voksen har jeg også tænkt lidt over ordene i den. Det er ikke en meget poetisk eller dyb sang, men der er et sted, som har sat sig hos mig, og som jeg tænker over en gang imellem når jeg synger den. Det er fra vers 3: "Nu er timen til stilhed, til bøn og til tanker Til ord som har vægt og som kræver et svar" Det rammer for det første en rigtig god aftenstemning hos mig, men det rammer også den stemning jeg kan få når jeg sidder i en kirke eller når jeg sidder til morgensang eller aftensang på BHE.

Det jeg godt kan lide ved sangteksten er at det er "ord der har vægt – og som kræver et svar".

Det er ikke et spørgsmål der kræver svar – det er ord.

Når vi sidder til morgensang på BHE og en af eleverne fortæller noget om sig selv, en oplevelse, et livssyn eller nogle tanker, så er det ord som har vægt. Og det kræver et svar. Også selvom der ikke er blevet stillet et spørgsmål. Hvis ord eller udsagn har tilpas meget vægt og betydning, så kræver de et svar fra dig. Det kræver at man forholder sig til ordene og mærker efter i sig selv, hvad er mit svar? Hvad er min mening om dette?

De ord vi hører i kirken tilhører også denne kategori. Det er vægtige, højstemte og måske også svære ord, mystiske ord, som kræver at vi svarer. At vi responderer.

Da jeg skulle skrive den her prædiken, var jeg lidt i vildrede. Derfor spurgte jeg Johanne, som havde holdt prædiken sidste år. Og Johanne var sød at sende mig sin prædiken. Og i den stod der også at Johanne havde været bange for at sige noget forkert. Noget der ikke passede ind i kirken eller noget der ikke ville støde kirken. Det kunne jeg godt genkende. Jeg var bange for at komme til forkerte svar på de ord, som vi lige har hørt Johanna læse op. Asta (præsten) havde forklaret Johanne at kirken var gammel og robust og at der ikke ville ske noget ved at sige noget der ikke traditionelt hørte hjemme i kirken eller noget der var lidt skævt.

Det udsagn kunne jeg godt lide. For det er også min fornemmelse af Kirken og af ordene i kirken. At de har så meget vægt – hviler så meget i sig selv – at jeg godt kan stå her og fabulere. At mit svar gerne må være upræcist, fjollet eller mærkeligt. Det rokker ikke ved kirken. Det rokker ikke ved ordet.

Jeg ved folk der dyrker face-

Sket på Baunehøj

book mere end mig – og sikkert også har væsentlig flere venner på facebook, sletter deres opslag, hvis ikke de har X antal likes inden for den første time: "Så var det åbenbart ikke det mine venner ville høre, og så vil jeg ikke sige det." Sådan er ordet i kirken ikke, og det er der måske noget skræmmende ved for os. Juleevangeliet som vi lige har hørt og de mange andre læsninger og salmer de bliver ikke slettet, fordi du ikke liker dem. Det er forskellen på ord, som bare er ord. Og ord der kræver svar. De sidste bliver stående. Både på siderne, men måske også inden i dig selv – indtil du har reageret.

Det er svært at møde et ord der hviler så meget i sig selv – selvsikre ord – kan man måske kalde det – som dem vi hører i kirken. Det er måske også det der er med til at gøre kirken så robust, at det er ok at slå en skævert en gang imellem. Det er også med til at gøre Kirken til et skræmmende sted, for hvor tit møder vi et ord der tør stå så nøgent og ærligt frem og sige: Her er jeg – vil du have mig?

Og hvad er det så for nogen ord? De her ord med vægt? Juleevangeliet? Hvad hand-

ler det om?

Populærkulturen er kommet med sit svar: Det handler om medmenneskelighed, næstekærlighed, hygge, være sammen med familien. Det handler alle julefilm og julekalendere om i en eller anden afskygning. Det er deres svar på den store fortælling.

Butikkerne har et andet svar: Julen handler om forbrug, forkælelse, omsætning og glitret papir. Hvad er dit svar?

Jeg tror på mange måder juleevangeliet og i virkeligheden hele det nye testamente er en grundfortælling i vores samfund. Næstekærligheden, tilgivelsen og vær mod din næste som du ønsker han er mod dig, og de ti bud rummer på mange måder essensen af vores moral. Den moral som vi også taler om på efterskolen. Ryd op i husgruppen, hav respekt for hinanden, kom til tiden. Alle disse moralske kodekser kommer alle sammen fra det samme udgangspunkt: Næstekærlighed – vær mod andre som de er mod dig.

Vi kan også høre det i sproget – denne grundfortælling. Vi siger at noget er "Alfa og Omega". Det er et udtryk fra bibelen. Vi kalder sygehjælpere til fodboldkampe eller sportsstævner for "Samaritter". Det er fast inventar i enhver selvhjælpsbog at "Tro kan flytte bjerge". Det er også fra bibelen.

Vi skiller fårene fra bukkene og der er intet nyt under solen er også talemåder der stammer fra bibelen. Derfor synes jeg ikke det er forkert at sige at bibelen, juleevangeliet og bibelens budskab om næstekærlighed gennemsyrrer vores samfund. Det er en grundfortælling af tunge ord, som kræver svar.

Da jeg var lille og gik i min mors kirke, synes jeg at altervinen smagte af ufortyndet saftevand. Sådan en rigtig krads FUN-saft der ellers skal blandes i forholdet 1:11.

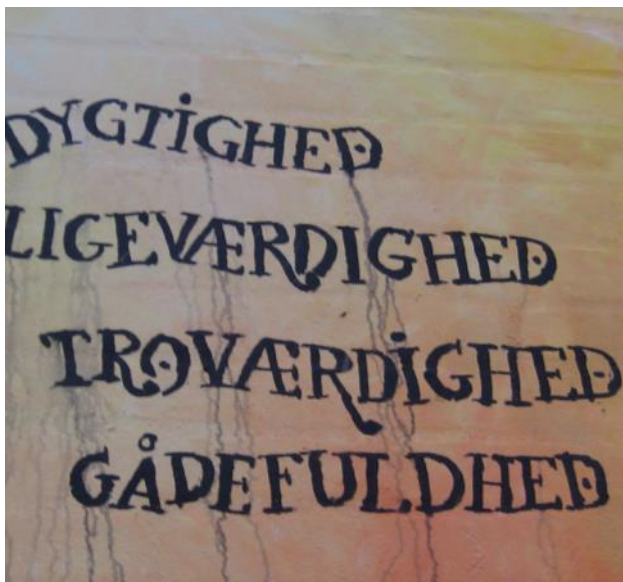
Sket på Baunehøj—

Og det giver måske et meget godt billede af hvordan det føles for mange af jer – for mange af os at gå i kirke. Her får vi den rene ufortyndede saft, som vi ellers drikker i en meget tynd opblanding i hverdagen. Måske uden at vi overhovedet opdager at der er saft i vandet. Nogen vil måske hævde at saftevandet smager af mere nogle steder end andre. Måske er den tyndeste saftevand at finde i Magasin ved juletid, eller på Motorring3 en tirsdag morgen i regnvejr.

Nogen vil sikkert også hævde, at på landets efterskoler er saftevandet tykkere end i det omgivende samfund. Nogen vil måske hævde at når vi på Baunehøj holder Morgensang, synger højskolesange, når vi tager os af hinanden i husgruppen, når vi husker at spørge ind til hinanden og svare hinanden på de ting vi siger, så er det en tyk saftevand. Så er det en opblanding af de ord vi hører i kirken – og som vi bruger i hverdagen. Når vi gør godt mod hinanden gør vi godt mod Jesus. Det siger han selv, når han bliver lidt ældre. Hvis man kigger på efterskolens grundfortælling er det heller ikke mærkeligt at vi serverer en stærk saftevand. Vores skoleform udspringer af Højskolebevægelsen, som er en kristen bevægelse. En grundtvigiansk bevægelse, siger vi endda. Og Grundtvig det er jo ham den gamle med bakkenbarterne, som vi nu kan se i stort format på Lindehusets gavl derhjemme. Så ja: De ord vi hører i kirken kommer dig ved! Du har endda valgt at gå på en skole der i sit udspring bygger på kristendommen.

Nu har jeg talt om kristendom, værdier og grundfortællinger uden at tale om tro. Og det er måske ret typisk for nutidens forhold til kristendommen. Vi vil gerne tilslutte os de overordnede linjer, begreberne, værdierne, fortællingerne og ordsprogene som vi bruger i vores sprog. Vi kalder danskerne for "kulturkristne". Vi vil gerne svare på de store ord vi hører i bibelen uden at tro.

For når vi tror, gør vi os sårbare. For et er jo "bare" en tro. Hvad nu hvis det ikke passer? Hvad nu hvis de andre synes det ikke passer? så står man der med håret i postkassen. Det er ligesom hvis man har en kæreste. Så kan man tro på at hun elsker én? Men måske venter hun bare på at der kommer én forbi der er kønnere, og så står man der med sin tro og sin kærlighed.

Når vi tror, giver vi os også hen. Vi underkaster os noget, som vi ikke er herrer over. Sin kærestes kærlighed, sin husgruppes accept eller troen på Gud.

Det er ligesom når vi lægger an til et high-five. Så tror vi på, at den anden giver os et high-five

Sket på Baunehøj

tilbage. Og hvis han ikke gør det – så ser vi dumme ud. Så bliver vi til grin. Vi gør os sårbare når vi giver highfives, ligesom når vi tror.

Ufortyndet saftvand smager ikke altid godt. Det er for stærkt og det kan også brænde lidt i halsen. Sådan kan jeg godt have det en gang imellem i kirken. Det er den effekt store ord med tyngde kan have på os. Ligesom når I taler til morgensang. Det er ikke altid at det er nemt at lytte til, det kan være ubehageligt, krævende eller måske endda pinligt. Men det er vigtigt at lytte til, fordi det er sande, oprigtige ord. Sådan synes jeg det er når vi hører ordet i kirken og derfor tror jeg at det er sandt.

Nu ved I at jeg er præstebarn. Det ved mange. Derfor er jeg også blevet spurgt af uendelig mange halv- og hel-fremmede mennesker det, synes jeg, ret intime spørgsmål: Tror du så på Gud. Det er intimt fordi det er blottende, sårbart.

Mit pragmatiske svar har tit været: Nogle gange.

Det er et meget vattet svar på et meget stort spørgsmål. Men det er sandt at jeg har tvivl. Men netop derfor synes jeg at kirken og ordet i kirken er så vigtigt.

For der er ikke noget ved at gå rundt og tvivle i en verden af tvivl. Når jeg kommer i kirken oplever jeg at min tvivl bliver rummet i et rum og et ord, som er sandt, som er oprigtigt. Det er sandt uanset om jeg liker det eller ej og uanset om jeg tvivler på det, når jeg sidder i kø på motorring3 tirsdag morgen i regnvejrr.

At noget er sandt betyder ikke nødvendigvis at det er rigtigt. Sandheden kan godt rumme at ting ikke er 1:1.

Det giver mig ro. Når jeg hører juleevangeliet juleaften og når jeg hører alle mulige andre fortællinger i kirken. Det er forskellen på at spille bold op af en ligusterhæk og spille bold op af en halv meter tyk kirkemur. Jeg kan mærke hvor jeg er i forhold til mig selv og i forhold til ordet og troen.

Derfor kan jeg tit gå fra kirken med et løftet high-five. Fordi jeg tror på at det bliver gengældt. At mit highfive bliver modtaget af nogen som holder af mig, og af nogen som vil mig. Og det er jo netop budskabet i bibelen: vær mod andre som dig selv – tro på andre – giv dig hen. Og i min fortolkning: løft dit highfive i din tro på andre end dig selv. At tro er ikke at gå rundt med en hævet high-five og vente på at Gud en dag klasker i den og siger – kom så herop med dig. At tro er at gå frem mod andre mennesker med hævet high-five og blive der indtil de klasker. Og det er nok i virkeligheden også det det handler om at gå på efterskole. Ordet i kirken kræver svar. Det her var mit svar. Glædelig jul

Sket på Banehøj—Teateranmeldelse

Vejning af hjertet...

Så har Banehøj gjort det igen. I løbet af en uge er der stabledet en fantastisk fortælling og visuelt flot teaterstykket på benene. Temposkift og kontraster som fx larm/stilhed, høj musik/stille tale og lys/mørke markerede overgangen mellem det overfladiske og dybe, det gamle og det nye, liv og død og liv (igen). Det må kræve overholdelse af hundredevis af små og store aftaler når lys, musik, sang, dans, billeder, effekter og mennesker skal finde sammen i det mørke teaterrum. 98 elever - på scenen, foran scenen og bag scenen vidner om et virkelig godt samarbejde og godt forarbejde.

Jeg er sikker på, at stykket kan forstås og fortolkes på mange måder - her er hvad jeg så, hørte og oplevede.

På vej hen til min stol måtte jeg passere en "bådebro" og en stor hvid jolle. Den hvide båd skulle senere vise sig at spille en central rolle i sidste halvdel af oplevelsesrejsen, som omhandlede sejladsen (Egypt style) til dødsriget.

For mig at se, var jeg tilskuer på en rejse fra det (i nogle tilfælde) overfladiske forhold mellem kærestepar, eventyr om kærlighed (Klods Hans, Lady & Vagabonden, Romeo & Julie) til brud og kærestesorger. Denne del af rejsen blev styret og afbrudt af game masteren fra spillet "Samleje -ludo" med undertitlen "knald & fald".

Herfra gik det videre til en meget dybere videnskabelig forklaring på kønnenes tiltrækningskraft

(muntert illustreret ved 7 forskellige "pardanse" omkring et højt cafebord) for til sidst at sejle (gennem menneskelige bølger) til dødsrigets port, hvor alle ens handlinger (både det man har gjort og ikke har gjort) skal måles og vejes...for at finde ud af om ens døde sjæl skal fortæres eller genfødes og følge solguden Ra på den daglige rejse over himlen - Nøjagtigt som solen gør det hver morgen i øst.

Eller måske ligesom Banehøj... der hvert år må genopfinde sig selv? ☺

Dejlig musik og sange - skønne dansere. Flotte kostumer og maskeringer. I forstår at underholde. Tak for en rigtig dejlig oplevelse.

Også en speciel tak til William Ascanius som jeg var så heldig at møde efter forestillingen. På trods af sne og kulde - og intet overtøj - gav han sig tid til lige at sætte de sidste begreber på plads omkring Ra og Ani's Book of the Dead på plads.

Lisa Seehuusen, Januar 2015

Skolens ansigter—Kender du Frederik?

Interview med Frederik Brinth Christiansen—Februar 2015

Hvornår blev du ansat på BE?
Jeg blev ansat d. 2. januar 2014

Hvorfor søgte du en stilling på en efterskole?
Jeg har selv gået på efterskole i 9. klasse og siden da har jeg gerne villet arbejde som efterskolelærer. Jeg synes mine lærere dengang var nogle af de sejeste og mest inspirerende lærere og sådan et job kunne jeg godt tænke mig.

Hvad er din baggrund og hvor har du tidligere været beskæftiget?
Jeg er uddannet lærer fra N. Zahles Seminarium i 2010 og har siden da arbejdet som folkeskolelærer. Jeg har været ansat på to forskellige skoler. Jeg har primært undervist i musik og som special/støtte-lærer. Jeg har også haft en projektansættelse i Urbanplanen på Amager, hvor jeg skulle lave et børnedemokrati blandt bydelens børn og unge. Sideløbende med dette har jeg undervist i musik på et behandlingssted for unge stofmisbrugere.

Hvad er dine funktioner på BE?
På Baunehøj Efterskole har jeg to danskhold og et matematikhold. Jeg underviser i linjefaget musik sammen med Peder og Kristian. Jeg er huslærer for Landeriet sammen med Kristian.

Hvad bruger du din fritid på?
Hvilken fritid? ☺. Jeg skriver børnebøger. Jeg udgiver en oplæsningsroman for 6-10-årige her i foråret 2015. Jeg har gået på "Forfatterskolen For Børnelitteratur" på Danmarks Pædagogiske Universitet. Det er fra denne undervisning at oplægget til romanen stammer. I øjeblikket er jeg ved at lægge sidste hånd på den næste bog. Herefter skal den redigeres og illustreres, så der går nok et års tid før den kommer. Ud over at skrive kan jeg godt lide at arbejde med træ og bygge småting til mit hus, selvom jeg ikke er

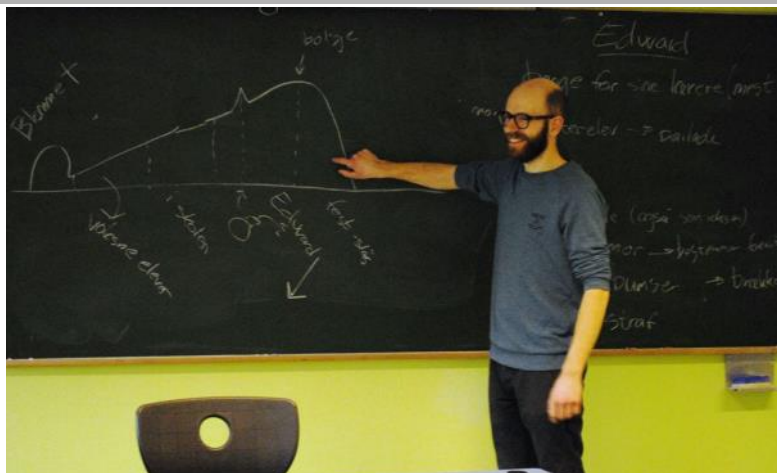
særlig god til det. Men så er det godt at arbejde et sted som BHE, hvor der er mange der er dygtige til at bruge deres hænder. Det er meget inspirerende.

Hvad er I på BE rigtig gode til?
I det år jeg har været ansat på skolen, har jeg oplevet at vi er gode til at stå fast på de ting vi synes har betydning. Vi er gode til at forvirre eleverne på en konstruktiv måde, som gør at de selv må tage stilling og forholde sig aktivt til deres hverdag. Jeg synes vi er gode til at skabe dybde i de ting vi beskæftiger os med og gøre det tydeligt for eleverne.

Hvad skal I arbejde på at gøre bedre?
Jeg tror godt vi kunne blive endnu bedre til at bruge naturen omkring os – også i de boglige fag. Både til bevægelse (walk and talk) og fordybelse.

Skolens ansigter

Hvor er du henne om 5-10 år?
Jeg har lige købt et hus i Frederiks-
sund sammen med min kæreste
Thea og vores datter Agnes. Så om
5-10 år bor vi forhåbentlig stadig
der. Jeg er stadig ansat på Baune-
høj Efterskole og vi har det ene fe-
de elevhold efter det andet. Jeg er
blevet en Baunehøjsk efterskolelæ-
rer, som kan hjælpe nye kolleger til
rette og ved hvor alting er. Jeg kan
betjene kopimaskinen og kopiere på
begge sider!

Elevcitater om Dansk og Musik på Baunehøj

"Lige pt. arbejder musik og skrivefag sam-
men om at skrive og komponere sange. De
konstellationer, som føler at de er klar til
det, kan indspille de sange, som de har la-
vet. Derudover har musik nogle bands som
selv administrerer og spiller musik i deres
fritid."

Magnus, musik-elev.

I dansk er vi lige begyndt med det forsømte
forår, vi snakker om filmen og hvor meget
skolen er lavet om fra dengang til nu. Vi la-
ver en masse analyse om filmen og diskus-
sion om hvordan man opførte sig dengang
og hvad vi synes om filmen, så det er super
fedt at kunne bruge sin egen mening i klas-
selokalet.

Ulrik, dansk

Opslagstavlen

Sæt X i kalenderen Arbejdsdag på Baunehøj Lørdag den 25. april 2015

Tilmelding? Hold øje med hjemmesiden.

JUBILAR TRÆF

Skolekredsen inviterer elever fra årgangene 2009/10 (5-års jubilarer), 2004/05 (10-års-jubilarer), 1999/2000 (15-års-jubilarer), 1994/95 (20-års jubilarer), 1989/1990 (25-års jubilarer) og alle Baunehøj- og Maria-forbundsårgange fra før 1989 til brunch, fælleskor, rundvisning og frokost på skolen.

**Lørdag den 6. juni 2015 kl 10.00
(Samme dag som sommermødet)**

Lotte Tyge— Nyvalgt
Repræsentantskabsmedlem

Hvordan bliver jeg medlem af Skolekredsen? - og hvad koster det?

Send en mail til:

skolekredsen@baunehoej.dk med oplysninger med dit navn, adresse og kontaktoplysninger i øvrigt—så vil vi sørge for, at du får tilsendt en opkrævning.

Kontingentet er 200,00 kr. pr. år.

Vennekræsen samles i week-
enden 17-18-19. april 2015.
Årets generalforsamling er
den 19. april 2015

(kun for medlemmer af Vennekræsen)

HUSK også..

**Repræsentantskabsmøde
2015**

lørdag den 18. april 2015

(kun for medlemmer af repræsentantskabet)